

KINNITATUD
Eesti Kristliku Nelipühi Kiriku
31. märtsi 2012
Aastakonverentsil

EESTI KRISTLIKU NELIPÜHI KIRIKU (EKNK) SEISUKOHAD ABIELU, ABIELULAHUTUSE JA UUESTI ABIELUMISE KOHTA

Käesolev dokument abielust, abielulahutusest ja uuesti abiellumisest on kiidetud heaks EKNK ametliku seisukohana EKNK Aastakonverentsil 2012. aasta märtsis. Dokumendi koostamise aluseks on The World Assemblies of God Fellowship vastavasisuline seisukoht, mis on võetud vastu 1973. aasta augustis ning mida täiendati 2008. aasta augustis.

Antud dokumendi eesmärgiks on aidata korraldada pastoraalhooldust ja juhtimist EKNK kogudustes. See võimaldab selget juhatust paljudele probleemidele, millega tänapäeva usklikud kokku puutuvad. Samal ajal on tänapäeva elu keerukus selline, et konkreetset juhatust iga üksiku probleemi kohta, mis võib koguduses või kogukonnas esile kerkida, ei pruugi Pühakirjast leida. Sellistel juhtudel peab tark, Vaimust juhitud nõustamine ja toetus tulema usaldusväärsete vaimulike juhtide käest.

Järgmised põhimõtted ja soovitusel on esitatud abiks kogudustele, pastoritele ja nendele, kes sarnaste olukordadega kokku puutuvad.

1. Abielu, abielulahutuse ja uuesti abiellumise teoloogiline käsitus EKNK-s

Abieluliit on oluline nii üksikinimese kui ka ühiskonna tasandil. Jumal ise rajas abielu, kui ta tõi esimese mehe ja naise kokku loomisloos.

Ja Jumal lõi inimese oma näo järgi, Jumala näo järgi lõi ta tema, ta lõi tema meheks ja naiseks. ... Ja Issand Jumal ütles: „Inimesel ei ole hea üksi olla; ma tahan teha temale abi, kes tema kohane on.” ... Ja Issand Jumal ehitas küljeluu, mille ta inimesest oli võtnud, naiseks ja tõi tema Aadama juurde. Ja Adam ütles: „See on nüüd luu minu luust ja liha minu lihast. Teda peab hüütama mehe naiseks, sest ta on mehest võetud!” (1. Moosese 1:27; 2:18,22,23).

Abieluinstitsioon on kriisis üle kogu maailma. Eesti ei erine abieluga seotud probleemide osas muust maailmast. Paljud lapsed elavad perekondades, kus neid kasvatab üksikvanem. Paljud üksikvanematest on lahutatud või ei ole kunagi olnud abielus. Paljud inimesed elavad mitteabielulises kooselus. Nii on oluline, et kristlik kirik selgitaks, õpetaks ja hoiaks ustavalt alal seda, mida Piibel ütleb abielu kohta.

Vana ja Uue Testamendi kirjad toovad abielu, abielu lahutamise ja uuesti abiellumise kohta esile järgmised põhimõtted.

1.1. Abielu olemus

- 1.1.1. Kaks sugu – mees ja naine – esindavad jumaliku võrdkuju täiustamist inimkonnas. „Ja Jumal lõi inimese oma näo järgi, Jumala näo järgi lõi ta tema, ta lõi tema meheks ja naiseks” (1. Moosese 1:27). Ei mees ega naine kumbki ei saa üksi inimsugu jätkata ega täita jumalikke eesmärke.
- 1.1.2. Viis, kuidas Jumal lõi inimesed siin maa peal elama ja nad kokku tõi, viitab sellele, et ta kavatses mehe ja naise teineteise jaoks (1. Moosese 2:22-24). Nende suhe pidi olema nii seltskondlik kui ka füüsiline. „Issand Jumal ütles: Inimesel ei ole hea üksi olla.” (1. Moosese 2:18).
- 1.1.3. Jumal lõi abielu heteroseksuaalseks. Inimese loomises on abielu institsioon kindlalt seotud mehele ja naisele. Jumala käsk on: „Seepärast jätab mees maha oma isa ja ema ning hoiab oma naise poole, ja nemad on üks liha.” (1. Moosese 2:24). Läbi piibellike ülestähenduste mõistetakse homoseksuaalsed (geide ja lesbide) suhted hukka (3. Moosese

18:22; 20:13; Roomlastele 1:26,27; 1. Korintlastele 6:9; 1. Timoteosele 1:9-11).

- 1.1.4. Abielu juurde kuulub seksuaalne üheksaamine. Looja käsul pidid esimene mees ja naine „saama üheks lihaks“ järglaste saamise ja vastastikkuse naudingu eesmärkidel turvalises ja armastavas suhtes (1. Moosese 2:24). Jeesus ise kordas seda jumalikku kavatsust (Matteuse 19:4,5) ning Paulus juhendas kristlikke abikaasasid ustavalt ja regulaarselt täitma oma seksuaalseid kohustusi üksteise suhtes (1. Korintlastele 7:3-5). Samas ei ole välistatud eriolukorrad (nt terviseprobleemid), mida tuleb lahendada pastoraalselt, kaasates vastava eriala spetsialiste.
- 1.1.5. Jumal kavandas abielu kestvaks liiduks. Mees pidi lahkuma oma vanemate kodust selleks, et hoida oma naise poole ja olla temaga „üks liha“ (1. Moosese 2:24). Nii Jeesus (Matteuse 19:5) kui Paulus (Efeslastele 5:31) tsiteerisid seda kirjalõiku 1. Moosese raamatust kui abielu põhilist eeltingimust. Tõlkides Jeesuse tsitaati kasutas Matteus kreeka keelset sõna „ühinenud“ (*kollaō*), mis tähendab „olla külge kleebitud, lähedalt seotud“ (Matteuse 19:5). Jeesus lisas: „*Mis nüüd Jumal on ühte pannud, seda inimene ärgu lahutagu!*“ (19:6).
- 1.1.6. Jumal kavandas abielu monogaamseks. Looja teod abielu rajamisel keskenduvad ühele mehele ja ühele naisele. Abielu kord (1. Moosese 2:24) on suunatud monogaamsele paarile, „mehele“ ja „naisele“, ainsuses. Muidugi eksisteerisid polügaamia Vana Testamendi ajastul, näiteks Kaini liinis (1. Moosese 4:19). Samuti praktiseerisid seda mõned patriarhid. Kuid polügaamiat ei ole kunagi seatud ideaaliks. Vana Testamendi kirjutajad kritiseerivad polügaamiat kaudselt, näidates sellest tulenevat tüli (näiteks, 1. Moosese 21:9,10; 37:2-36; 2. Saamueli 13-18). Kirjakohad, mis esitavad abielu ideaali, teevad seda tavaliselt rääkides ühest mehest ja ühest naisest (vaata Psalm 128:3; Õpetussõnad 5:18; 31:10-29; Koguja 9:9). Jeesus kinnitab samuti, et Jumala ideaal päris algusest peale on olnud monogaamia, rääkides „mehest“ ja „naisest“ ainsuses, kus „kaks“ saavad üheks lihaks (Matteuse 19:5,6). Samuti ei ole Uues Testamendis mingit viidet, et Alkogudus oleks harrastanud polügaamiat, niikuinii oleks see olnud juhtidele Pauluse poolt ära keelatud, viidates „ühe naise mehele“ (1. Timoteosele 3:2,12; Tiitus 1:6).
- 1.1.7. Abieluleping on pühalik siduv kokkulepe, mis on sõlmitud Jumala ees ja ühiskonnas. Abielule kui lepingule on vihjatud 1. Moosese 2:14, kuid Malaki 2:14 kaudu on see tehtud selgesõnaliseks: *Sellepärast, et „Issand on tunnistajaks sinu ja su noorpõlve naise vahel, kelle vastu sa oled olnud truudusetu, kuigi ta on sinu abikaasa ja sinu seadusejärgne naine.“* Hesekiel kasutab abielu ideaalkuju võrdlusena Jumala ja Iisraeli vahelises suhtes. „*Ja ma vandusin sulle ning tegin sinuga lepingu, ütleb Issand Jumal, ja sa said minu omaks.*“ (16:8). Sellest, mis on öeldud, me näeme, et mees „andis pühaliku vande“ (töötas ustavust) naisele ja astus lepingusse, mida ei kavatsetud murda. Piiblis kirjeldatud abielutseremooniad olid rõõmsad ja avalikud sündmused, milles mees ja naine pühitsesid oma lepingut Jumala ja kogukonna ees.
- 1.1.8. Abielu on vastastikune ohvrimeelse-armastuse suhe. Kõige paremini on seda ehk kirjeldatud Pauluse kirjas Efeslastele, mis juhendas naisi „alistuma oma meestele otsekui Issandale“ (5:22) ja „austama“ oma mehi (5:33). Seejärel, et neid juhiseid valesti ei tõlgendataks, kirjutas Paulus meestele: „*Armastage oma naisi, otsekui Kristus on armastanud kogudust ja loovutanud iseenese tema eest*“ (5:25) ja „*Nõnda peavad mehedki armastama oma naisi nagu iseenese ihu*“ (5:28). Selle aluseks on aga Pauluse sõnad: „*Alistuge üksteisele Kristuse kartuses*“ (5:21).
- 1.1.9. Abielu on perekonna vundament, nii laste saamise kui üleskasvatamise tähenduses. Lapsed peaksid ideaalolukorras sündima tervesse perekonda, kus on nii isa kui ema. Sellist pereelu korda võib täheldada Piiblis sooviga, et lapsed kasvaksid täisväärtuslikeks inimesteks (5. Moosese 6:1-9, Malaki 2:15 ja Efeslastele 6:1-4). Kahjuks ei ole selline turvaline keskkond lastele mitte alati garanteeritud. Seetõttu ei tohi põlata, halvustada ega hüljata neid, kellel on probleemid, vaid neid tuleb toetada targa ja armastava nõustamisega.
- 1.1.10. Esimest naist on kirjeldatud kui „kohast abi“ mehele (1. Moosese 2:18,20), võetud tema küljest, luu tema luudest ja liha tema lihast (2:23). On ilmne, et Jumal pidas silmas, et nii mees kui naine jagavad koos eesõigust ja vastutust Jumala ees. Kuigi nende rollid võivad mõnikord erineda, on mõlemad sood võrdsed. Nagu apostel Paulus hiljem kirjutas: „*Ei ole siin ... meest ega naist, sest te kõik olete üks Kristuses Jeesuses*“ (Galaatlastele 3:28).

1.2. Abielulahutuse olemus

- 1.2.1. Jumal vihkab lahutust. Jumala suhtumist abielulahutusse ei ole kuskil selgemalt kirjeldatud kui Malaki 2:14-16:

„...Sellepärast, et Issand on tunnistanud sinu ja su noorpõlve naise vahel, kelle vastu sa oled olnud truudusetu, kuigi ta on sinu abikaasa ja sinu seadusejärgne naine. Aga ükski ei tee seda, kelles on veel vaimu jääki. Ja mida peab ta tegema? Otsima Jumala sugu! Kandke siis hoolt oma vaimu eest ja ükski ärgu olgu truudusetu oma noorpõlve naise vastu! Sest ma vihkan lahutust, ütleb Issand, Iisraeli Jumal, ja seda, kes katab oma kuue vägivallega, ütleb vägede Issand. Kandke siis hoolt oma vaimu eest ja ärge olge truudusetud!”

See kirjakoht näitab, et lahutus on reetlikkus (truudusetus) oma kaaslase vastu. Abielulahutus ei jäta kahjustamata inimesi, kes seda läbi elavad, samuti ei jäta see kahjustamata perekonnas olevaid lapsi, keda vanemad on igal juhul kohustatud üles kasvatama.

Nagu ülal mainitud, tegi Jeesus selgeks, mis oli eelnevalt enesestmõistetav: „*Mis nüüd Jumal on ühte pannud, seda ärgu inimene lahutagu!*“ (Matteuse 19:6; vrd. s.8). Lahutus ei olnud osa Jumala algsest kavatsusest inimkonna jaoks. Tema eesmärke abielus takistab see, kui abielulepingut murtakse tahtlikult. Jumalikku eesmärki saab ellu viia ainult siis, kui mees ja naine alistavad endid Kristusele ja teineteisele, nagu kirjeldatakse seda Efeslastele 5:21-31.

Jumala negatiivset suhtumist lahutusse ei tuleks siiski tõlgendada kui nende inimeste hukkamõistmist, kes on oma abikaasade poolt hüljatud ja ohvriks tehtud. Näiteks, seda kinnitab asjaolu, et Vana Testamendi seadused pakkusid kaitset süütutele olukorras, kus neil puudus või oli minimaalne kontroll.

- 1.2.2. Seadus reguleeris lahutust. Vana Testamendi seadus tunnistas tõsiasja, et Iisraelis leidsid aset abielulahutused, nagu ka paljud teised antiikmaailmale omased patused eluviisid. Tol ajal olid naised oma abikaasade meelevalda all, neid võis kergesti hüljata. Kuid Jumal, andes oma rahvale seaduse, soovis oma rahvast juhatada armastaval ja õiglasel viisil, et piirata pattu, samas kaitses nõrgemaid ja süütuid. Vana Testamendi seadused lahutuse kohta oli seega vajalik kaitsetara inimliku patuse vastu. Seadus võimaldas seda, kuna mees oli ainus, kes sai lahutuse algatada, ta võis seda teha hoolikalt ettenähtud olukordades (5. Moosese 24:1-4; vrd. 22:13-19, 28,29; 1. Moosese 21:8-21).

Seaduse reguleerivat loomust on näha Jeesus ja variseride vastandumises, kes eksisid, öeldes, et Mooses *käskis* mehel anda lahutuse tunnistuse oma naisele, vabastades teda selle läbi naist minema ajama (Matteuse 19: 1-9). Jeesus tõi välja, et Mooses ainult *lubas* (*epitrepō*) neil oma naistest lahutada – aga isegi siis mitte „igal põhjusel“, mida üldiselt sel ajal harrastati (Matteuse 19:3,7,8). Jeesus luges täpselt 5. Moosese 24:1-4 lahutuse klauslid, kus heebrea keeles on lihtne järjestus, mis ei käsi lahutust, vaid lihtsalt tunnistas, et seda juhtub teatud olukordades.

- 1.2.3. Jeesus keelas lahutuse, mis ei ole Jumala tahe. Ta tegi selle selgeks Matteuse 19:5,6 ja Markuse 10:6-9: „*Mis nüüd Jumal on ühte pannud, seda ärgu inimene lahutagu!*“ Abikaasa või abikaasad, kes on vastutavad abielu lepingu lõhkumise eest, on süüdi abielurikkumises (vt. Markuse 10:11).
- 1.2.4. Paulus keelas kristlikel paaridel lahutuse. „*Aga abielus olijaid ei käsi mina, vaid Issand: Naine ärgu mingu mehest lahku; kui ta aga siiski on lahkunud, siis ta jäägu üksikuks või leppigu oma mehega ära! Ja mees ärgu hüljaku naist!*“ (1. Korintlastele 7:10,11). Paulus tunnistas, et mõned kristlased lahutasid, kuid nähtavasti olematutel põhjustel. Seega, ta käskis, et neil juhtudel nad hoiaksid lahti leppimise tee.
- 1.2.5. Paulus keelas kristlastel võtta initsiatiivi lahutusel pelgalt seetõttu, et nende abikaasa oli uskmatu. Näib, et mõned vastpöördujad olid agarad just seda tegema.

„Aga muude kohta ei ütle Issand, vaid mina: Kui kellelgi vennal on uskmatu naine ja naisele meeldib temaga elada, siis ta ärgu lahutagu end naisest! Ja kui kellelgi naisel on uskmatu mees ja mehele meeldib temaga elada, siis ta ärgu lahutagu end mehest, sest uskmatu mees on pühitsetud naise läbi ja uskmatu naine on pühitsetud mehe läbi, sest muidu oleksid teie lapsed rüvedad, aga nüüd on nad pühad. Kui nüüd uskmatu pool lahkub, siis lahkugu pealegi, sellistel juhtudel ei ole vend ega õde orjastatud. Jumal on teid kutsunud elama rahus.” (1. Korintlastele 7:12-15).

Kui uskmatu abikaasa on kindel, et ei soovi jätkata, ei peaks usklik pool teda iga hinna eest kinni hoidma. Sellistel juhtudel võib mahajätmist kaudse vihjena tõlgendada kui alust abielulahutuseks ja uuesti abiellumiseks.

1.2.6. Jeesus lubas kristlasel algatada lahutuse, kui oli kaasatud „liiderdamine“:
 „Aga mina ütlen teile: Igaüks, kes oma naise muul põhjusel kui liiderdamise pärast minema ajab, teeb oma naisest abielurikkuja, ja kes iganes võtab minema aetud naise, rikub abielu.” (Matteuse 5:32; vt ka Matteuse 19:9).

Kreekakeelne sõna, mida nendes kirjakohtades tõlgitakse „liiderdamine“, on *porneia*, mis kindlasti hõlmab abielurikkumist nende ütlemiste kontekstis (*pornē* oli prostituut). Ent *porneia* on lai termin erinevate seksuaalsete amoraalsuste kohta, mis on tihti harjumuslikud enne ja pärast abiellumist (Markuse 7:21; Ap. t. 15:20; 1. Korintlastele 5:1; 6:18; Galaatlastele 5:19; Efeslastele 5:3; 1. Tessalooniklastele 4:3). Erandina ei kasutanud Matteus kreekakeelset sõna *moicheia*, mis käib abielurikkumise kohta (Jeesus tegi vahet *porneia* ja *moicheia* vahel mujal [Matteuse 15:19; Markuse 7:21] ning tegusõna *moicheuō* kasutatakse Matteuse 5:32; 19:9, kirjeldamaks patuse osapoole tegusid, kes surub peale lahutust ilma kehtiva põhjusega).

Matteus kasutas sõna *porneia* kirjakohtades 5:32 ja 19:9, et tõlkida heebreakeelset sõna *’erwā* („midagi kõlvatut“), mille leiame 5. Moosese 24:1. See oli see Vana Testamendi kirjakoht, mis oli Jeesuse õpetuse ja tema väitluse põhjuseks variseridega. Sõna *’erwā* algne tähendus on muude asjade seas ka genitaalide „paljastamine“ ja „katmata jätmine“ (1. Moosese 9:22,23). Seega näib, et 5. Moosese 24:1 „ebasüüsus“ olevat mingit laadi seksuaalne kõlvatus või süüsus, peaaegu abielurikkumine (mille eest oleks abielurikkuja kividega surnuks visatud; vrd. 5. Moosese 22:22). Sõna *’erwā* lai semantiline ulatus on samuti sõna *porneia* tunnus; mõlemad sõnad on üldised ja näivad eesmärgikindlalt sisaldavat mitmekesiseid kõlvatuid tavasid. Näiteks, 3. Moosese 18 ptk kirjeldus mõistab sellised seksuaalteod hukka verepilasuse, abielurikkumise, homoseksuaalsuse ja loomaga ühtimisena.

Matteuse 5:31,32 ja 19:8,9 rääkis Jeesus mehe initsiatiivist lahutada liiderlikust abikaasast. Juudi ühiskonnas oli tavaliselt vaid mehel see seaduslik õigus – kuigi teatud kõrgklassi naised, nagu Herodias, näivad olevat sama teinud (Matteuse 14:3; pane seda tähele Markuse 10:11,12, et Jeesus hoiatab mõlemaid sugupooli aluseta lahutuse eest). Ilmselgelt kehtib see vaimulik printsiip nii meeste kui naiste kohta. Veelgi enam, tuleks tähele panna, et Jeesus andis võimaluse lahutuseks ainult konkreetsetes olukordades, mis olid seotud liiderlikkusega. Ent samas tuleb rõhutada, et ta ei andnud käsku lahutada, kuna selline tegevus välistaks igasuguse võimaluse leppimiseks.

Harva, kui üldse, annab mõni konkreetne kirjakoht tõe kõik aspektid ükskõik millisel konkreetsel teemal. Et jõuda tõe mõistmiseni, peame lähtuma Piibli tervikust ning sellest, mida see õpetab.

Lahutusega seotud eluolukorrad, millest pühakiri meile otseselt ei räägi, vajavad õrnatundelist käsitlemist.

1.3. Õigus uuesti abielluda

1.3.1. Jeesus õpetas, et lahutus ja uuesti abiellumine, ilma piibelliku põhjusega, on abielurikkumine. See sätestas patu esimese abielu lepingu vastu (Matteuse 5:32; 19:9; Markuse 10:11,12; Luuka 16:18). Nendes kirjakohtades näib Jeesus rääkivat nendele, kes

tahtlikult algatasid lahutuse ilma igasuguste piibelikke põhjusteta.

1.3.2. Jeesus lisas erandi abielu mitterikkunud poole kasuks. „*Aga mina ütlen teile: Igaüks, kes oma naise muul põhjusel kui liiderdamise (porneia) pärast minema ajab, teeb oma naisest abielurikkuja*“ (Matteuse 5:32; vt ka Matteuse 19:9). See näitab, et abielus isik, kes lahutab seksuaalset kõlvatust teinud abikaasast, ei tee oma abikaasast abielurikkumat, kuna eksija on juba süüdi abielurikkumises. Samuti ei riku abielu uuesti abielludes see abikaasa, kelle vastu on pattu tehtud. Loomulikult tuleks tähele panna, et see „liiderlikkus (porneia)“ viitab tihti korduvale kõlvatusele, seega ei tuleks seda erandit vaadelda kui käsku lõpetada toimiv, päästetav abielu, mille on rikkunud üks traagiline taktitu tegu.

1.3.3. Paulus lisas ka erandi abielu mitterikkunud abikaasa kasuks. Juhtudel, kus uskmatu pool ei tahtnud elada abikaasaga, kes oli saanud usklikuks, soovitas Paulus: „*Kui nüüd uskmatu pool lahkub, siis lahkuгу pealegi, sellistel juhtudel ei ole vend ega õde orjastatud*“ [doulōō]. Jumal on teid kutsunud elama rahu. (1. Korintlastele 7:15). „Mitte orjastatud“ on tugev väljend, mis näib tähendavat, et usklik on vabastatud. Seega näib tähendus olevat see, et usklikul on vabadus uuesti abielluda.

1.3.4. *Vastuväited uuesti abiellumisele.* Hoolimata ülaltoodud eranditest, on siiski abielu mitterikkunud, ent lahutanud usklike uuesti abiellumise kohta teatud argumendid.

Kuid mitte ühelgi juhul Jeesus ei käsi lahutada või uuesti abielluda, vaid annab selleks loa.

Mõnikord väidetakse, et kaks kirjakohta, Roomlastele 7:1-3 ja 1. Korintlastele 7:39, ütlevad konkreetset, et naine on seotud oma abikaasaga surmani; seega, usklikud ei tohi lahutada ega uuesti abielluda, kui just nende abikaasa ei sure.

Roomlastele 7:1-3. Konteksti hoolikas uurimine näitab, et Pauluse mõte on illustreerida uskliku vabadust Seadusest lähtuvalt. Ildses judaismis sai ainult mees lahutuse algatada. Seega oli naine seotud tema külge seni, kuni ta elas, kui mitte mees ei valinud temast lahutamist. Pauluse mõte on näidata, et usklik on Seadusele surnud ja on nüüd elav, et teenida Vaimu uuel viisil. Selle kirjakohta ei ole mõeldud selgitada lahutuse ja uuesti abiellumise probleeme.

1. Korintlastele 7:39. See salm näib viitavat tagasi salmidele 8 ja 9, mis tegelevad nendega, kes ei ole kunagi abielus olnud, ning ka leskedega. Niisiis tegeleb Paulus leskedega, kelle abikaasad on surnud. See kirjakoht ei tegele lahutuse ja uuesti abiellumise küsimusega. Veel enam, Paulus on juba kõnetanud hülgamise probleemi 15. salmis ja näidanud, et „*sellistel juhtudel ei ole vend ega õde orjastatud*“ [st, on vaba uuesti abielluma].

1.3.5. Uuesti abiellumine paneb maksma uue abielulepingu. Pühakiri teeb selgeks, et eksivad abikaasad, kes abielu rikkudes murravad oma abielulepingut. Pühakiri ei pane lepingu lõpetamise süüd abielu mitterikkunud osapoole peale. Jeesus eeldas selgelt, et need, kes lahutasid abikaasadest abielu rikkumise või hülgamise tõttu, olid vabad uuesti abielluma. Ent usklikud peavad uuesti abielluma sellega, kes kuulub Issandale (1. Korintlastele 7:39).

1.4. Lahutatud ja uuesti abiellunud koguduses

1.4.1. Koguduse liikmeks olemine on avatud kõigile uuesti sündinud usklikele. See hõlmab kindlasti neid, kes on olnud lahutatud ja uuesti abiellunud. Paulus viitab, et erinevate tagapõhjadega inimesed, kui nad on kogenud Jumala armu ja päästet, tuleks vastu võtta olukorras, milles nad olid, kui nad said päästetud (1. Korintlastele 7:17-24). „*Vennad, püsigu igaüks Jumala ees selles, milles ta on kutsutud!*“ (1. Korintlastele 7:24).

Suur hulk juute ja paganaid tõmmati kaasa Alkogudusse. Pauluse abielulahutuse ja uuesti abiellumise teema käsitlest võib järeldada, et algkogudused võtsid koguduse liikmeks lahutatud ja uuesti abiellunud isikuid. Näiteks nõudis Paulus, et Korintose usklikud jätkaksid elamist uskmatute abikaasadega ning oleksid valmis jääma oma abieludesse (1. Korintlastele 7:12). Tõenäoliselt olid paljudel Korintose usklikel eelmised abikaasad ikka veel elus ja/või

olid nad abielus uskmatutega.

- 1.4.2. Pastori amet on avatud uuesti abiellunud inimestele, kes olid lahutatud (ja uuesti abiellunud) enne usule pöördumist või abikaasa truudusetuse tõttu või uskmatu lahkumise tõttu uskliku juurest.

Pastori ametikoha esimene nõue on, et nad peavad olema „ühenaisemehed (*mias gunaikos andra*)“ (1. Timoteosele 3:2; 3:12; Tiitus 1:6). Selle täpne tähendus on olnud mitmete tõlgenduste põhjuseks läbi aastate. Siinkohal võiks välja tuua kolme põhjendust. Võttes sõnasõnalt, tähendab see mõiste, et vanemad ja diakonid (1) ei tohtinud olla vallalised, (2) ei tohtinud pärast lehestumist uuesti abielluda, (3) pidid olema meessoost, ja (4) ei tohtinud olla kahenaisepidajad või mitmenaisepidaja. Alkoguduse praktikat vaadates võime järeldada, et mitte ükski esimesest kolmest tõlgendusest ei olnud seal koguduse vanemaks või diakoniks olemise eelduseks. Kahenaise- ja mitmenaisepidamine on selle kirjakohta poolt selgelt keelatud, ent ajaloolased ütlevad, et kahenaise- ja mitmenaisepidamine ei olnud tavaline juudi või kreeka-rooma tava. Selliselt ei ole eelmainitud tõlgendused tõenäoliselt need, mida Paulus silmas pidas.

Jäävad veel kaks võimalikku tõlgendust: (5) vanemad ja diakonid ei tohi lahutada ja uuesti abielluda, mis on traditsiooniline koguduse kauaaegne vaatenurk, ja (6) vanemad ja diakonid peavad olema seksuaalselt ustavas, heteroseksuaalses, monogaamses abielus.

Seksuaalne vabadus (Ap. t. 15:20; Roomlastele 1:24; 1. Korintlastele 6:9,18; 2. Korintlastele 12:21; Galaatlastele 5:19; Efeslastele 5:3; 1. Tessalooniklastele 4:3; Ilmutuse 2:21, jt.), kergekäeline lahutus ja uuesti abiellumine, tekitas väljakutseid kasvavale kogudusele ja selle tuhandetele pöördunutele. Sellest hoolimata kinnitati uusi usklikke kui uuslooduid Kristuses (2. Korintlastele 5:17), kes said andeks kõik oma patud (1. Korintlastele 6:11; 2. Korintlastele 5:19), ja integreeriti kogudusse.

Kogu saadaval oleva piibelliku tõenduse valguses, mis puudutab lahutuse ja uuesti abiellumise probleeme Alkoguduses, on Eesti Kristlik Nelipühi Kiriku Aastakonverents võtnud kasutusele ülaltoodud kuuenda tõlgenduse. „Ühenaisemees.“ Selles valguses võime mõista kõige paremini, et parim selgitus antud nõudele on, et piiskopid, pastorid ja diakonid on seksuaalselt ustavas, heteroseksuaalses ning monogaamses abielus.

2. Abielu, abielulahutuse ja uuesti abiellumise põhimõtete praktiline rakendamine EKNK-s

2.1. Koguduse liikme staatus

- 2.1.1. *Abielusuhted enne usule pöördumist.* Kristlaste seas on inimesi, kellel olid sügavad probleemid oma abielus ja nad lahutasid abielu enne kristlaseks saamist. Me soovime, et need inimesed võetaks kohaliku koguduse liikmeks ning nende abieluline minevik jäetaks Issanda kätte. (1. Korintlastele 7:17,20,24).
- 2.1.2. *Mitteabielulised kooselud.* Koguduste juurde tuleb aeg-ajalt inimesi, kes elavad mitteabielulises kooselus, on nad siis usule pöördunud või usule tagasi tulnud. Kindel ja tundlik pastoraalne juhtimine on sellistes olukordades vajalik, et aidata neil palvemeelsuses oma suhted ümber hinnata ja liikuda kas seadusliku abielu või eraldatuse ja vooruslikkuse poole enne liikmeks saamist. Kui see aga osutub erandjuhtudel võimatuks, siis soovime koguduse juhtkonnal teha selliste inimeste koguduse liikmeks võtmise kohta otsus oma parimat arusaamist mööda.
- 2.1.3. *Uuesti abiellumine.* Madalad kriteeriumid abielule ja lahutusele on väga kahjustavad üksikisikule, perekonnale ja kogudusele. EKNK suhtub taunivalt kristlaste lahutustesse mingil muul põhjusel peale abielurikkumise (Matteuse 19:9). Sellises erandlikus olukorras tuleb uuesti abiellumise küsimus lahendada inimesel pastoraalse nõustamise ja Jumala sõna valgusel (1. Korintlastele 7:15,27,28).

2.2. Kohaliku koguduse juhtimine

- 2.2.1. *Kriteeriumid piiskopile, pastorile ja diakonile.* Kuna Uus Testament piirab lahutatud ja uuesti abiellunud usklike asumist koguduse piiskopi, pastori ja diakoni ametikohale (Tiitus 1:5-9; 1. Timoteosele 3:12), soovitame, et seda kriteeriumit toetaksid kõik EKNK kogudused, välja arvatud juhul, kui lahutus toimus enne usule pöördumist (2. Korintlastele 5:17) või eksabikaasa liiderlikkuse tõttu (Matteuse 19:9) või uskliku hülgamisel uskmatu poolt (1. Korintlastele 7:10-15). [Märkus — eelmainitud liiderlikkuse või hülgamise põhjuseid tuleb mõista ka rakendatavatena pärast usule pöördumist.]
- 2.2.2. *Vaimuliku staatus.* Üldjuhul EKNK vaimuliku ametis ei saa olla isik, kes on lahutanud abielu, välja arvatud, kui lahutus toimus enne usule pöördumist või eksabikaasa liiderlikkuse tõttu (Matteuse 19:9) või uskliku hülgamisel uskmatu poolt (1. Korintlastele 7:10-15).
- 2.2.3. *Tühistamised, abielu laialisaatmised ja lahutused.* EKNK Praostide Nõukogul on meelevald otsustada, kas vaimulik, kes on lahutatud, kvalifitseerub vaimuliku ametisse. Sellistel juhtudel peab olema selge ja rahuldav tõendus petmisest, kelmusest või muudest oludest, mis takistasid kehtiva abieluliidu säilimist. Samuti on Praostide Nõukogul meelevald otsustada, kas vaimuliku ametis teenival isikul, kes on lahutatud ja kes soovib uuesti abielluda, säilib vaimuliku staatus või mitte. Edasikaebamised on võimalikud EKNK piiskopile, kes hingehoidlikus korras selgitab asjaolusid ning esitab need Praostide Nõukogule uuesti läbivaatamiseks.

2.3. Abielutalituste läbiviimine

- 2.3.1. *Pastori juhised.* EKNK ei soovi vaimuliku poolt abielutseremoonia läbiviimist ükskõik kellele, kes on lahutatud ja kelle eksabikaasa on veel elus, välja arvatud juhul, kui see juhtum jääb erandlikesse olukordadesse, mida kirjeldati punktis 1.3.
- 2.3.2. *Vaimulikult ei nõuta südametunnistusega vastuollu minemist.* Teatud juhtudel võib selliste inimeste laulatamine nendes erandlikes olukordades vastuollu minna vaimuliku südametunnistusega; ja kui see peaks olema nii, siis vaimulikult ei saa nõuda selliste tseremooniate läbiviimist.
- 2.3.3. *Samasoolised tseremooniad.* Mitte ükski EKNK vaimulik ei tohi viia läbi samasoolise paari laulatuse või õnnistamise talitust. Selline talitus kiidab heaks homoseksuaalsuse, mis on patt ja Jumala Sõnas rangelt keelatud (3. Moosese 18:22; 20:13; Roomlastele 1:26,27; 1. Korintlastele 6:9; 1. Timoteosele 1:9-11). Kui EKNK vaimulik viib läbi tseremoonia sellist liiki taunitavatele suhetele (välja arvatud juhul, kui teda on süütult seda tegema petetud), siis tema volitused EKNK vaimulikuna peatatakse.
- 2.3.4. *Nõustamine.* EKNK vaimulikku soovitatakse tungivalt nõustama abielluda soovijaid piibellike juhustega kristliku abielu kohta enne talituse läbiviimist. Vaimulik ei tohiks viia läbi tseremooniat inimestele, kes tema arvates lähenevad abielule läbimõtlematult.

3. Kokkuvõte

- 3.1. Järjepidev õpetus abielu loomusest ja selle jäävusest on oluline teismelistele, noortele vallalistele täiskasvanutele, kihlatud paaridele ja abielus inimestele pideva meeldetuletuse kaudu.
- 3.2. Kogudus peab rääkima selgelt mitte ainult Jumala seatud, jäävast abielu loomusest kui ainulaadsest lepingust kahe heteroseksuaalse isiku vahel, vaid ka kurja ja kannatuste vastu, mis tulenevad lahutusest.
- 3.3. Lahutuse vahetud ohvrid, abikaasad ja lapsed, kelle vastu on pattu tehtud ja kes on tugevalt haiget saanud, vajavad ja väärivad erilist hoolt kristlikes kogudustes ja koolitatud hingehoidjate

poolt.

- 3.4. Õpetades abielu ideaalsest olemusest, peab kogudus samuti ära tundma, et koguduse liikmete seas on neid, kes on juba lahutatud, tõenäoliselt uuesti abiellunud ning kes võitlevad süütunde ja hukkamõistuga varasemast abielualasest läbikukkumisest. Äärmiselt vajalik on, et kogudus näitaks neile Kristuse armastust ja armu.
- 3.5. Abielu pühaduse kompromissitu väljakuulutamine peab olema selgesti välja öeldud viisidel, mis kinnitavad ja lohutavad lahutatuid ja varustavad neid olema edukad uues abielus, mis on sõlmitud või sõlmitakse ustavuses Kristusele.
- 3.6. Lahutatud ja uuesti abiellunud usklikel on samaväärne võimalus koguduse teenimiseks ning nende kristlikku potentsiaali ja teenimisse ei tohiks suhtuda alahindavalt. Selle asemel tuleb neid juhatada teenima nende antud andides.
- 3.7. Kogudus peab samuti tegelema usklikega, kes tahtlikult rikuvad oma abielutõotusi ja tegutsevad viisil, mis hävitab nende abielulepingu, tihti samal ajal otsides õigustust oma tegudele.
- 3.8. Erilist vaimulikku tarkust ja tundlikkust on vaja siis, kui inimesed tulevad abi otsima rasketes abieluolukordades, millest ei ole Pühakirjas konkreetselt räägitud, näiteks füüsiline ja emotsionaalne kuritarvitamine või keemilised sõltuvused, kus on tõsine oht elule või tervisele. Sellistes olukordades usklikke tuleb juhtida piibellike põhimõtete rakendamise ja palve kaudu, kui nad teevad Pühakirja ja oma südametunnistusega vastavuses olevaid otsuseid.
- 3.9. Meie kogudustes on mitteabielulises kooselus elavaid paare nende seas, kes on usule pöördunud või usule tagasi tulnud. Kindel ja tundlik pastoraalne juhtimine on sellistes olukordades vajalik, et aidata neil palvemeelsuses oma suhted ümber hinnata ja liikuda kas seadusliku abielu või eraldatuse ja vooresliikkuse poole enne liikmeks saamist või juhirollide võtmist koguduses.

Kogu alandlikkuses toetub kogudus tänapäeval, nõnda nagu Alkoguduski, Pühakirja tõe, selleks et seda mõista ja ustavalt rakendada. Teenides inimesi keskkonnas, kus kristlikud väärtused abielu, selle lahutamise ja uuesti abiellumise küsimuses on devalveerunud, vajame eriti Jumala armu, et pakkuda kõigile „tõde armastuses“.